

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1906.

Treść: (№ 251—254). 251. Rozporządzenie, którem wydana zostaje nowa taryfa opłat pocztowych dla obrotu w krajach tutejszych. — 252. Rozporządzenie, którem zmienione zostają niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902 w sprawie wydawania i doręczania posyłek pocztowych — 253. Rozporządzenie, dotyczące zmiany ceny sprzedaży niektórych rodzajów blankietów pocztowych. — 254. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania opłat od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych.

251.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

którem wydana zostaje nowa taryfa opłat pocztowych dla obrotu w krajach tutejszych.

I. Podana tu poniżej taryfa opłat pocztowych dla obrotu na obszarze pocztowym austriackim wejdzie w życie dnia 16. stycznia 1907.

Od tej chwili przestanie obowiązywać taryfa opłat pocztowych, wydana rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231, tudzież odnośne postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, w sprawie wydawania i doręczania posyłek pocztowych, wreszcie rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. marca 1905, Dz. u. p. Nr. 68, w sprawie zmiany taryfy opłat od dodatków do gazet, podlegających należytości pocztowej.

II. Wymiary opłat, oraz inne postanowienia, zawarte w tej taryfie pocztowej, obowiązują także:

1. w obrocie z Węgrami, z wyjątkiem postanowień §§ów 3go, 12go, 19go, 20go i 22go; co do portoryum od listów niefrankowanych lub niedostatecznie frankowanych, oraz co do wymiarów opłat od dodatków gazetowych, podlegających należytości pocztowej, zachowają w obrocie z Węgrami dotychczasowe postanowienia i nadal moc obowiązującą;

2. w obrocie z Bosnią i Hercegowiną, z wyjątkiem postanowień §§ów 3go, 12go, 19go, 20go i 22go. Co się tyczy portoryum od listów niefrankowanych lub niedostatecznie frankowanych, tudzież od przekazów pocztowych, listów z deklaracją wartości i pakietów, obowiązywać będą w obrocie z Bosnią i Hercegowiną i nadal dotychczasowe postanowienia.

Taryfa opłat pocztowych dla obrotu w obrębie austriackiego obszaru pocztowego.

§ 1.

Listy zwyczajne.

Portoryum od zwyczajnego listu frankowanego wynosi bez względu na odległość:

gdy list waży aż do 20 gramów	10 h,
gdy waży więcej jak 20 gramów	20 h.

Listy niefrankowane podlegają podwójnej opłacie od listu frankowanego tej samej wagi; od listów niedostatecznie frankowanych liczy się podwójny wymiar brakującej części portoryum.

Od pism służbowych, opłacie podlegających, pobiera się portoryum tylko w takim wymiarze, jaki przypada od zwyczajnego listu frankowanego tej samej wagi.

§ 2.

Karty korespondencyjne (pocztowe).

Opłata od kart korespondencyjnych frankowanych wynosi bez względu na odległość 5 h od każdej karty korespondencyjnej z osobna lub od każdej z dwóch części karty korespondencyjnej z odpowiedzią; od niefrankowanych wynosi dwa razy więcej.

Od kart korespondencyjnych, niedostatecznie frankowanych, liczy się odbiory podwójną kwotę niezapłaconej części portoryum.

§ 3.

Korespondencye pneumatyczne.

Korespondencye pneumatyczne muszą być frankowane.

Portoryum od listu pneumatycznego wynosi 45 h, od pneumatycznego listu kartkowego 35 h, od karty pneumatycznej lub od każdej części karty pneumatycznej z odpowiedzią 25 h.

Z tej należności pokrywa się koszta pospieszego przesłania w miejscu, gdzie urządzona jest poczta pneumatyczna. Gdy odsyłający życzy sobie, aby posyłka zamiejscowa została przesłana nie zwyczajną drogą pocztową, lecz pocztą pneumatyczną, winien opłacić za nią nie tylko należność za ekspedycję pneumatyczną, lecz nadto jeszcze portoryum według §§ów 1go i 2go.

Korespondencye pneumatyczne niefrankowane lub niedostatecznie frankowane przesyłane i doręczane będą tak jak zwyczajne posyłki listowe.

§ 4.

Druki.

Druki muszą być frankowane.

Portoryum od druków wynosi na wszelkie odległości:

aż do 20 gramów	3 h,
nad 50 „ „ 100 „	5 h,
„ 100 „ „ 250 „	10 h,
„ 250 „ „ 500 „	20 h,
„ 500 gramów aż do 1 kilograma	30 h.

Od druków niedostatecznie frankowanych liczy się odbiory podwójną kwotę niedostającej części portoryum.

Druków niefrankowanych poczta nie wysyła.

Pod jakimi warunkami powyższe kwoty opłat mogą być stosowane do pism, wykonanych drogą mechaniczną za pomocą hektografu, chromografu lub zapomocą innej metody powielania, o tem stanowią przepisy regulaminu pocztowego.

Co do posyłania druków razem z próbkami towarów obacz § 7.

§ 5.

Gazety i czasopisma.

Portoryum od gazet (czasopism) tutejszo-krajowych, które przedsiębiorstwa gazetowe oddają na pocztę w celu posłania abonentom, wynosi 2 h od każdego egzemplarza gazety, wychodzącej kilka razy na tydzień, bez względu na wagę, tudzież od każdego egzemplarza gazety (czasopisma), wychodzącej wprawdzie rzadziej, ale najmniej dwa razy na miesiąc, o ile waga wynosi aż do 250 gramów włącznie.

Jeżeli waga numeru gazety (czasopisma), w taki sposób wychodzącej, przenosi 250 gramów, lub jeżeli czasopismo wychodzi rzadziej niż dwa razy na miesiąc, portoryum od każdego egzemplarza wynosi 2 h za każde 100 gramów. Nadwyżkę ponad 100 gramów liczy się za całych 100 gramów.

Numeru wieczorne, posyłane razem z numerami porannymi tej samej gazety z tego samego lub z następnego dnia pod jedną opaską do tego samego odbiorcy, nie podlegają osobnej opłacie. Podobnież za dodatki do gazet, posyłane pod jedną opaską razem z dziennikiem głównym, nie trzeba osobno opłacać nawet w tym przypadku, gdy sam dodatek bez dziennika głównego można osobno prenumerować. Premie, jakoto broszury, ryciny, kalendarze i tym podobne druki, które redakcyje na zasadzie swego programu lub ogłoszenia prenumeraty dostarczają pod pewnymi warunkami wszystkim lub niektórym abonentom, można posyłać bezpłatnie razem z gazetą itp. o ile ich format i objętość pozwalają na przewiezienie ich pocztą listową. Toż samo rozumie się o ogłoszeniach prenumeraty na własną gazetę, formularzach przekazów pocztowych, poświadczeniach złożenia pocztowej kasy oszczędności itp., dołączanych do pewnej gazety.

Pod jakimi warunkami przedsiębiorstwa gazetowe mają prawo do powyższych wymiarów opłat, tudzież, jakim innym posyłkom takie opłaty przyznane być mogą, o tem stanowią przepisy regulaminu pocztowego.

Opłaty od gazet (czasopism), abonowanych za pośrednictwem poczty, ustanowione są w odnośnych regulaminach pocztowych.

§ 6.

Dodatki do gazet, podlegające opłacie.

Jako dodatki do gazet, podlegające opłacie, mogą być przesyłane druki aż do wagi 30 gramów.

Portoryum wynosi od każdego dodatku aż do 10 gramów	$\frac{1}{3}$ h,
ponad 10 gramów aż do 20 gramów	$\frac{2}{3}$ h,
„ 20 „ „ „ 30 „	1 h.

Portoryum od takich druków musi być uiszczone przy nadawaniu gotówką; części ułankowe halerzy

zaokrąglane będą przy obliczaniu sumy całkowitej na całe halerze.

§ 7.

Próbki towarów.

Próbki towarów muszą być frankowane. Portoryum wynosi bez względu na to, czy próbki towarów posyła się same, czyli też razem z drukami, i bez względu na odległość,

jeśli ważą aż do 250 gramów . . . . . 10 h,
jeśli ważą więcej jak 250 gramów . . . . . 20 h.

Od próbek towarowych niedostatecznie frankowanych liczy się podwójną kwotę niezapłaconej części portoryum. Próbek towarowych niefrankowanych poczta nie odsyła.

§ 8.

Posyłki polecane.

Od posyłek polecanych uiszczyć ma posyłający oprócz portoryum, opłatę za polecenie. Ta opłata wynosi bez względu na wagę posyłki i odległość 25 h.

§ 9.

Przekazy pocztowe.

Przekazy pocztowe muszą być frankowane.

Opłata wynosi bez względu na odległość:

	aż do	20 K	10 h,
nad	20 „ „	100 K	20 h,
„	100 „ „	300 K	40 h,
„	300 „ „	600 K	60 h,
„	600 „ „	1000 K	1 K.

§ 10.

Przekazy pocztowe telegraficzne.

Od przekazów pocztowych telegraficznych opłacić ma oddawca:

1. opłatę od przekazu pocztowego,
2. opłatę za telegram,
3. jeżeli w przekazie nie ma dopisku „*poste restante*“, należność za dostawienie pospieszne (§ 25). W razie potrzeby uzupełnienie należności za posłańca (§ 25) ściągają się od odbiorcy.

§ 11.

Zlecenia pocztowe.

Od zleceń pocztowych pobiera się następujące opłaty:

1. portoryum i opłatę za polecenie listu, zlecenie pocztowe zawierającego, jak od listu poleconego tego samego rodzaju; nadto w razie ściągnięcia kwoty,

2. gdy zlecenie pocztowe dotyczy ściągnięcia wierzytelności aż do 1000 K:

- a) opłatę za ściągnięcie w kwocie 10 h od każdego dokumentu wykupionego, w zleceniu pocztowym pod osobną liczbą zapisanego, i
- b) opłatę za przesłanie posyłającemu kwoty ściągniętej, wynoszącą tyle, co opłata od zwyczajnego przekazu pocztowego, i to nawet w takim razie, gdyby przesłanie uskuteczniłoby się miało za pomocą poświadczenia złożenia, dołączonego przez mandanta do zlecenia pocztowego. Opłaty od przekazów pocztowych oblicza się na podstawie ściągniętej kwoty, po potrąceniu od niej należności za ściągnięcie.

3. gdy zlecenie pocztowe dotyczy wierzytelności, przekraczających kwotę 1000 K: opłatę w kwocie 1 K 10 h za pierwszych 1000 K i po 50 h za każdą następującą tysiączkę lub jej nadwyżkę.

Opłaty, oznaczone pod 1, winien dający zlecenie uiszczyć z góry.

Opłaty, przytoczone pod 2 i 3, potrącane będą z kwoty ściągniętej.

Jeżeli kwoty pieniężnej nie zapłacono, to za odesłanie dokumentów zlecenia napowrót lub za dalsze ich przesłanie do innego odbiorcy nie liczy się nowej opłaty.

§ 12.

Listy dworcowe.

Listy dworcowe, to jest takie listy zwyczajne, które mają być odbierane na dworcu kolci żelaznej bezpośrednio po nadejściu pociągów winien posyłający oddawać na pocztę frankowane.

Opłata, którą oprócz zwyczajnego portoryum uiszczyć należy za pozwolenie, żeby odbiorca przychodził codziennie po list, pewnym pociągiem przywieziony, a przez tę samą osobę wysłany, wynosi 10 K na miesiąc kalendarzowy i uiszczać ją ma odbiorca przynajmniej za miesiąc z góry.

Jeżeli wysyłanie listów dworcowych zaczyna się dopiero w ciągu miesiąca, pobiera się za czas od rozpoczęcia się wysyłki aż do ostatniego dnia miesiąca całkowitą należność w kwocie 10 K.

§ 13.

Pakiety bez deklaracji wartości.

Portoryum od pakietów bez deklaracji wartości pobiera się podług odległości i podług wagi.

Portoryum od pakietów wynosi

- I. gdy ważą aż do 5 kilogramów,
  - a) na odległość aż do 10 mil geograficznych włącznie (1 strefa) . . . 30 h,
  - b) na wszelkie dalsze odległości . . . 60 h,

II. gdy ważą nad 5 kilogramów,

- a) od pierwszych 5 kilogramów takie same kwoty jak za pakiety pod I,
 b) od każdego dalszego kilograma lub części jednego kilograma aż do 10 mil geograficznych (1. strefa) . . . . . 6 h,
 nad 10 aż do 20 mil geograficznych (2. strefa) . . . . . 12 h,
 nad 20 aż do 50 mil geograficznych (3. strefa) . . . . . 24 h,
 nad 50 aż do 100 mil geograficznych (4. strefa) . . . . . 36 h,
 nad 100 aż do 150 mil geograficznych (5. strefa) . . . . . 48 h,
 nad 150 mil geograficznych (6. strefa) . . . . . 60 h.

Dla posyłek bardzo wielkiej objętości podwyższa się portoryum o połowę wymiarów powyższych.

Od pakietów niefrankowanych, ważących aż do 5 kilogramów włącznie, pobiera się oprócz zwykłego portoryum a w danym razie, t. j. gdy chodzi o posyłkę bardzo wielkiej objętości, oprócz podwyższonego portoryum jeszcze dodatek w kwocie 12 h.

Od pakietów służbowych, podlegających opłacie, nie pobiera się dodatku do portoryum.

§ 14.

Posyłki z deklaracją wartości.

Od posyłek z deklaracją wartości pobiera się portoryum i opłatę za ubezpieczenie (portoryum od wartości).

a) Portoryum wynosi:

1. Od listów bez względu na wagę, na odległość aż do 10 mil geograficznych włącznie (1. strefa) . . . . . 24 h,
 na wszelkie dalsze odległości . . . 48 h.

Od listów niefrankowanych pobiera się dodatek do portoryum w kwocie 12 h. Od listów służbowych, podlegających portoryum, nie liczy się tego dodatku.

2. Od pakietów z deklarowaną wartością pobiera się kwotę, przypadającą stosownie do § 13;

b) opłatę za ubezpieczenie (portoryum od wartości):

Ta opłata wynosi bez względu na odległość:

Jeżeli wartość deklarowana wynosi aż do 100 K włącznie . . . . . 6 h.

Jeżeli wartość deklarowana wynosi więcej, od każdych 300 K lub części 300 K 6 h, najmniej zaś 12 h.

Od listów pieniężnych, które nadaje się w kopercie otwartej, uiszczyć należy opłatę za ubezpieczenie w kwocie półtora raza większej. Listy pieniężne,

które nadaje się w otwartej kopercie muszą być frankowane.

§ 15.

Kilka posyłek za jednym adresem posyłkowym.

Jeżeli do jednego adresu posyłkowego należy kilka posyłek, opłatę oblicza się od każdej posyłki z osobna, a mianowicie tak portoryum pakietowe (§ 13), jak i opłatę za ubezpieczenie (§ 14).

§ 16.

Posyłki za zaliczką (pobranie).

Od posyłek za zaliczką pobiera się następujące portorya i opłaty:

I. Od poleconych posyłek zaliczkowych:

a) Portoryum i opłatę za polecenie jak od posyłek tego samego rodzaju bez zaliczki; nadto w razie wykupienia posyłki

b) opłatę za ściągnięcie w kwocie 10 h i

c) opłatę za odesłanie posyłającemu kwoty ściągniętej, w tym samym wymiarze, jak od zwyczajnego przekazu pocztowego. Opłaty wymienione pod a) niszczać ma posyłający z góry. Opłaty za ściągnięcie i za przekaz pocztowy potrąca się z kwoty ściągniętej. Za podstawę obliczenia należitości za przekaz służy kwota ściągnięta, po potrąceniu opłaty za ściągnięcie.

II. Od posyłek wartościowych i pakietowych, obciążonych zaliczką:

a) Portoryum, a według okoliczności także opłatę za ubezpieczenie w takiej samej kwocie, jak od posyłek tegoż rodzaju bez zaliczki,

b) prowizję, wynoszącą 2 h od każdych 4 K kwoty zaliczki, najmniej jednak 12 h. Prowizję uiszczyć należy także w takim razie, jeżeli posyłki nie wykupiono. W razie zmniejszenia lub uchylecia zaliczki, nie zmniejsza się ani nie uchyla się prowizji, wymierzonej podług pierwotnej kwoty zaliczki. Prowizję uiszcza się zawsze przy placeniu portoryum.

§ 17.

Pilne posyłki pakietowe.

Pilne posyłki pakietowe musi posyłający frankować. Opłaca się od nich przy oddaniu na pocztę oprócz portoryum taryfowego (§ 13), a według okoliczności także oprócz należitości za dostawienie pośpieszne (§ 25), należitość w kwocie 1 K 20 h od każdej sztuki.

O ile pilne posyłki pakietowe wolno przyjmować do przewozu, o tem stanowią przepisy regulaminu pocztowego.

§ 18.

Posyłki za rewersem zwrotnym.

Posyłki za rewersem zwrotnym, to jest takie polecane posyłki, pakiety bez deklarowanej wartości, posyłki wartościowe lub zwyczajne przekazy pocztowe, co do których posyłający żąda, żeby mu przysłano potwierdzenie odbioru (rewers zwrotny) przez odbiorcę wystawione, musi posyłający frankować. Za dostarczenie rewersu zwrotnego winien posyłający oprócz portoryum itp. uiścić opłatę w kwocie 25 h, i to także z góry. Za przesłanie rewersów zwrotnych, któremi władze państwa opartują swoje pisma służbowe do stron, nie pobiera się żadnej opłaty.

§ 19.

Listy sądowe, podlegające opłacie.

Za list sądowy, podlegający opłacie, winien odbiorca uiścić:

1. jeżeli list ma być doręczony w tej miejscowości, w której sąd nadający ma swą siedzibę, 10 h bez względu na wagę listu;

2. w innych przypadkach 10 h, gdy list waży aż do 50 gramów, a 20 h, gdy list waży więcej jak 50 gramów.

Gdyby listy, o których mowa pod 1, wypadło posłać dalej, postępować z nimi należy co do portoryum tak, jak gdyby już pierwotnie były adresowane do nowego miejsca przeznaczenia.

§ 20.

Uwiedomienie o odebraniu listu poleconego.

Nadawca listu poleconego, należycie frankowanego, może przy oddawaniu go na pocztę zażądać, aby urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia uwiedomił go o nadejściu tego listu.

Za takie uwiedomienie urzędowe (uwiedomienie o odebraniu) winien nadawca opłacić należność w kwocie 25 h, która obok portoryum i opłaty za polecenie uiszczona być ma przez należenie znaczków pocztowych na samym liście.

§ 21.

Potwierdzenie wypłaty.

Jeżeli osoba, posyłająca przekaz pocztowy, żąda potwierdzenia, iż poczta rzeczywiście wypłaciła odbiorcy kwotę przekazaną, opłata za to potwierdzenie wynosi 25 h i musi być uiszczona przez posyłającego z góry razem z portoryum.

§ 22.

Uwiedomienia kolejowe.

Awizacye, noty dyspozycyjne, uwiedomienia o wpłynięciu zaliczek i o przewyżkach lub niedo-

borach, które na zasadzie umów, zawartych z zarządami kolei żelaznych i przedsiębiorstwami żeglugi parowej, ekspedyty kolei żelaznych i agencye nadsyłają celem doręczenia do miejsc pocztowych, położonych najbliższej stacji kolejowej (agencji), i ich wiejskich okręgów doręczenia, muszą być frankowane. Opłata wynosi 6 h od sztuki.

§ 23.

Zbieranie.

Od posyłek listowych polecanych, listów z deklaracją wartości, pakietów i przekazów pocztowych, zebranych przez listonoszów wiejskich, tudzież od wkładek w obrocie czekowym i od wkładek w obrocie pocztowej kasy oszczędności, o ile przenoszą kwotę 10 K, pobierana będzie oprócz portoryum i wszelkich innych opłat także należność za zbieranie.

Ta należność wynosi od posyłki listowej polecanej 6 h, a od innych zebranych przedmiotów taką samą kwotę, jaką się pobiera za ich doręczenie (§ 24).

Należność za zbieranie musi być uiszczona z góry. Gdy do jednego adresu posyłkowego należy kilka posyłek, należność za zbieranie liczy się od każdej posyłki z osobna.

§ 24.

Doręczenie i uwiedomienie (awizowanie).

Za doręczenie, względnie za uwiedomienie o nadejściu posyłki pocztowej w miejscu, tudzież w okręgu dookolicznym pobiera się następujące opłaty:

1. Opłaty za doręczenie:

Od listu z deklaracją wartości aż do 1000 K . . . . . 10 h;
od pakietu bez deklaracji wartości lub z deklaracją aż do 1000 K, a mianowicie:
w Wiedniu:

gdy pakiet waży aż do 1½ kilograma . . . . . 10 h,

gdy pakiet waży więcej jak 1½ kilograma aż do 5 kilogramów . . . . . 20 h,

gdy pakiet waży więcej jak 5 kilogramów . . . . . 30 h;

we wszystkich innych miejscowościach:

gdy pakiet waży aż do 5 kilogramów 10 h,

gdy pakiet waży więcej jak 5 kilogramów . . . . . 20 h;

od przekazu pocztowego lub przekazu zapłaty aż do kwoty 1000 K . . . . . 6 h.

Gdy chodzi o większe kwoty, pobiera się od listów z deklaracją wartości i od przekazów zapłaty należność za doręczenie w kwocie 20 h od każdych 5000 K lub części tej sumy, a od pakietów oprócz

zwykłej opłaty za doręczenie jeszcze należytość dodatkową w takich samych wymiarach.

2. Opłaty za uwiadomienie:

Za uwiadomienie o nadejściu listu z deklaracją wartości lub pakietu . . . . . 4 h.

3. Gdy do jednego adresu przesyłkowego należy kilka posyłek, opłaty za doręczenie liczone będą według powyższych wymiarów od każdej posyłki z osobna, a w razie uwiadomienia adresata pobierana będzie także opłata za uwiadomienie od każdej posyłki z osobna.

§ 25.

Doręczenie posyłki lub uwiadomienie o jej nadejściu przez umyślnego posłańca.

Posyłki przez umyślnego posłańca (ekspresowe) muszą być frankowane.

Odsyłający, który życzy sobie doręczenia posyłki lub uwiadomienia odbiorcy o jej nadejściu przez umyślnego posłańca, musi przy nadawaniu uiścić oprócz portoryum i innych należytości także opłatę za doręczenie ekspresowe, które wynosi:

od pakietów . . . . . 50 h,

od innych posyłek . . . . . 30 h.

Opłata ta pokrywa koszt doręczenia lub uwiadomienia przez umyślnego posłańca w miejscu, w którym znajduje się siedziba poczty, i to co do doręczeń tylko o tyle, o ile chodzi o posyłki z deklaracją wartości poniżej 1000 K.

Gdy doręczenie lub uwiadomienie przez umyślnego posłańca uskutecznione być ma poza siedzibą poczty, w takim razie opłata wynosi stosownie do oddalenia miejsca przeznaczenia od siedziby urzędu pocztowego oddawczego 1 K od 7·5 kilometra lub od za odległość poniżej 7·5 kilometra. Kwotę, nie pokrytą opłatą ekspresową, uiszczoną przez nadawcę, ściąganie się od odbiorcy. Jeżeli ten sam posłaniec ma odnieść jednocześnie kilka posyłek lub uwiadomień do tego samego odbiorcy, ściąganie się będzie tylko tę kwotę, której potrzeba na uzupełnienie należytości za jedną posyłkę, a która nie jest pokryta opłatami ekspresowymi, uiszczonymi przy nadawaniu za wszystkie posyłki razem, które mają być jednocześnie odniesione.

Za dostawienie przez umyślnego posłańca posyłek z deklarowaną wartością ponad 1000 K lub kwoty pieniężnej ponad 1000 K winien odbiorca tak w miejscu siedziby urzędu pocztowego, jak i w okręgu dookolicznym, uiścić nadto dodatek od pakietów, ustanowiony w §ie 24tym, punkt 1, ustęp ostatni.

§ 26.

Oclenie.

Za zastąpienie odbiorcy posyłki, podlegającej oczeniu, przy jej ostatecznej ekspedycji na komorze pobiera urząd pocztowy opłatę za oclenie, wyno-

sząca po 20 h od każdego pakietu. Od pakietów pocztowych (*colis postaux*) opłata za oclenie razem z ewentualną opłatą za dostawienie, względnie uwiadomienie, wynosi 25 h. Jeżeli odbiorca zajmuje się sam wykupieniem posyłki na komorze, winien za odstąpienie jej na komorę uiścić opłatę w kwocie 10 h; postanowienia szczególne, istniejące co do wykupywania posyłek na komorze w Wiedniu, nie doznają skutkiem tego naruszenia.

Gdy urząd pocztowy załatwia wykupienie posyłki, podlegającej podatkowi konsumpcyjnemu, odbiorca uiścić ma od każdego pakietu opłatę w kwocie 20 h.

§ 27.

Zastrzeżenie odbierania na poczcie; opłata za schowek i należytość magazynowa.

Odbiorcy w miejscowościach, w których odbywa się regularne doręczanie przez posłańców pocztowych, zastrzegający sobie odbieranie posyłek na poczcie i zrzekający się doręczania (uwiadamiania), winni płacić za przechowywanie posyłek pocztowych i trzymanie ich w pogotowiu do wydania, należytość za schowek; należytość ta wynosi 2 K miesięcznie, jeżeli odbiorca zastrzegł sobie tylko odbieranie posyłek listowych zwyczajnych i poleconych, a w innych przypadkach 3 K.

Gdy odbiorca mieszka w okręgu pozamiejscowym i zastrzega sobie odbieranie na poczcie tylko w te dni, w których doręczanie się nie odbywa, nie płaci za to należytości za schowek.

W miejscach pocztowych, w których zaprowadzone jest dostawianie pakietów bez względu na wagę, winien odbiorca, który zastrzegł sobie odbieranie pakietów, zamiast należytości za schowek uiszczać opłatę magazynową. Opłata ta wynosi bez względu na to, czy zastrzeżenie odnosi się do samych tylko pakietów, czy też także do innych posyłek lub poszczególnych ich rodzajów, w Wiedniu 10 K, w miejscowościach, gdzie są poczty rządowe 6 K, a w miejscowościach, gdzie są poczty klasowe 4 K na miesiąc.

Opłaty za schowek i magazynowe składać należy najmniej za miesiąc z góry. Gdy zastrzeżenie odbierania na poczcie uczynione będzie w ciągu miesiąca kalendarzowego, należytość pobiera się tymczasowo tylko do końca miesiąca. Cofnięcie zastrzeżenia dozwolone jest każdej chwili; zarząd pocztowy ma prawo odjąć z ważnych przyczyn pozwolenie na używanie schowka każdego czasu. Uiszczone z góry opłaty będą w takim razie zwrócone w stosunku do czasu używania.

Gdy odbierający zastrzega sobie tylko odbieranie gazet, nie ma za to opłacać należytości za schowek. Należytości za schowek i opłaty magazynowej nie pobiera się także w takim razie, gdy osoby, które wprowadzić nie zrobiły zastrzeżenia

odbierania, wyjątkowo chcą odebrać przeznaczone dla nich posyłki w urzędzie pocztowym.

Gdy strona zastrzega sobie wykupywanie na komorze posyłek, obciążonych cłem, które do niej nadchodzą, winna opłacić należytość zapiskową, która wynosi 3 K za każde ponowne zapisanie tego zastrzeżenia.

§ 28.

Składowe.

Od każdego pakietu, zalegającego na poczcie bez winy urzędu pocztowego, pobiera się składowe, które wynosi po 5 h od sztuki za każdy dzień zalegania. Wyjęte są jednakże następujące dni:

1. dzień nadejścia pakietu do urzędu pocztowego; nadto,

2. a) gdy chodzi o pakiety *poste restante*, tudzież o pakiety, przeznaczone dla odbiorców w takich miejscowościach, w których nie odbywa się regularne doręczanie przez dochodzących posłańców pocztowych, siedm dni, bezpośrednio następujących, a

b) we wszystkich innych przypadkach następujące bezpośrednio dwa dni.

Od pakietów, przesyłanych do władz i urzędów, uwolnionych od opłaty porta, oraz dla prostych żołnierzy i podoficerów, nie pobiera się składowego.

Gdy pakiet posyła się dalej lub gdy się go odsyła napowrót wewnątrz granic państwa, składowe ciąży na nim i nadal.

§ 29.

Posyłanie dalej za adresatem (dosyłanie).

W razie dosyłania listów z deklaracją wartości i pakietów dolicza się należytość pocztową od wagi i wartości od jednego miejsca przeznaczenia do drugiego; natomiast nie pobiera się za dosyłanie opłaty dodatkowej w kwocie 12 h, jaka przepisana jest za nieopłacone posyłki tego rodzaju. Za inne posyłki nie liczy się nowej opłaty pocztowej. Należytości za polecenie, opłat od przekazów i zleceń pocztowych, prowizji od posyłek za pobraniem, tudzież należytości za pilne pakiety w kwocie 1 K 20 h nie liczy się jeszcze raz w razie dosyłania. Należytości za doręczenie i uwiadomienie nie liczy się przy posyłaniu dalej.

§ 30.

Odsyłanie napowrót.

Od listów z deklaracją wartości i pakietów, które mają być odesłane napowrót, opłacić należy porto od wagi i wartości także za drogę napowrót; dodatku do porta w kwocie 12 h nie pobiera się jednak przy odsyłaniu napowrót. Od innych przedmiotów nie liczy się nowej opłaty. Opłat za polecenie, należytości od przekazów pocztowych i od zleceń pocztowych, tudzież prowizji od posyłek za

pobraniem nie policza się jeszcze raz przy odsyłaniu napowrót. Natomiast za odesłanie napowrót pakietów pilnych liczy się opłatę w kwocie 1 K 20 h jeszcze raz, gdy odsyłający wyraźnie zażądał, aby pakiet także w razie odesłania napowrót był traktowany jako „pilny“.

§ 31.

Wycofanie posyłek pocztowych i zmienienie adresu przez posyłającego.

Jeżeli nadawca oddane na pocztę posyłki odbierze napowrót przed doręczeniem odbiorcy, w takim razie, o ile chodzi o posyłki frankowane, porta się nie zwraca. Tylko od listów z deklaracją wartości i od pakietów, jeżeli jeszcze nie odeszły, zwraca urząd pocztowy franko za oddaniem koperty listowej lub adresu przesyłkowego. Ceny kupna adresu przesyłkowego nie zwraca się. Jeżeli tego rodzaju posyłka, która zostaje wycofana, już odeszła, odsyłający winien opłacić porto itd. jak za zwyczajne odesłanie napowrót, a to w stosunku do drogi, którą posyłka rzeczywiście przebyła, a w danym razie zwraca mu się odpowiednią część kwoty, zapłaconej przy oddaniu posyłki na pocztę.

Gdyby urząd pocztowy musiał w celu wycofania posyłki lub zmiany adresu wygotować i wysłać żądanie listowne albo telegraficzne, nadawca winien za to uiścić z góry:

1. gdy żądanie takie wysyła się listownie, opłatę od zwyczajnego listu poleconego;

2. gdy się je wysyła telegraficznie, opłatę za telegram według powszechnej taryfy.

§ 32.

Cofnięcie lub zmniejszenie powziątku.

Odsyłający, który żąda cofnięcia lub zmniejszenia powziątku, winien uiścić takie same opłaty, jak te, które ustanowiono w §ie 31ym za cofnięcie posyłki lub za zmianę adresu.

§ 33.

Uwiadomienie o niedoręczalności.

Jeżeli posyłki nie można doręczyć, a urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia uwiadamia o tem urząd pocztowy nadawczy, w takim razie odsyłający winien za przesłanie tego uwiadomienia i za odpowiedź, jaką następnie wystać należy urzędowi oddawczemu, uiścić należytość w kwocie 25 h.

§ 34.

Upoważnienie do wypłaty.

Jeżeli przekaz pocztowy, bądź to zwyczajny, bądź powziątkowy lub na zasadzie zlecenia pocztowego wystawiony, który został adresatowi doręczony bez należącej doń kwoty pieniężnej, przed odebra-

niem pieniędzy zaginie, zostanie zniszczony lub tak dalece uszkodzony (zmieniony), że pieniądze nań wypłacone być nie mogą, odbiorca winien za zaciągnięcie przez urząd pocztowy upoważnienia do wypłaty uiścić należność w kwocie 25 h.

§ 35.

Poszukiwanie posyłek pocztowych.

Oplata za poszukiwanie posyłki pocztowej wynosi 25 h.

Gdy chodzi o posyłki, na które poczta wydała rewers, należy tę opłatę uiścić z góry; gdyby się jednak okazało, że poszukiwanie spowodowane zostało z winy poczty, opłata ta będzie zwrócona. Poszukiwanie posyłek za rewersem zwrotnym lub poświadczeniem wypłaty odbywać się będzie bezpłatnie, jeżeli taki rewers lub takie poświadczenie nie nadejdzie w stosownym terminie do poczty odsyłającej.

Władze i urzędy, uwolnione od opłat pocztowych, nie płacą należności za poszukiwanie posyłek.

Gdy chodzi o poszukiwanie listów zwyczajnych, opłaca się należność w kwocie 25 h z dołu i tylko w tych przypadkach, w których stwierdzone będzie należyte doręczenie posyłki odbiorcy.

§ 36.

Uwolnienie od opłaty pocztowej.

Niniejsza taryfa nie narusza zgoda istniejących dotychczas uwolnień od porta i od należności za polecenie, nie mniej też innych ulg co do opłaty pocztowej.

Z pominięciem porta i należności za polecenie, władze i urzędy będą uwolnione od innych opłat pocztowych tylko o tyle, o ile takie uwolnienie będzie wyraźnie zarządzone.

Fort wkr.

252.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

którem zmienione zostają niektóre postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124, w sprawie wydawania i doręczania posyłek pocztowych.

Począwszy od dnia 16. stycznia 1907, zaprowadzone będą w postanowieniach, dotyczących wydawania i doręczania posyłek pocztowych, oprócz tych zmian, które spowodowane zostały rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 251, w sprawie wydania nowej taryfy opłat pocztowych, jeszcze następujące zmiany:

Artykuł 1.

Punkt I §u 2go (doręczanie) brzmieć będzie jak następuje:

I. A. W okręgu miejscowym.

W okręgu miejscowym posyłki listowe zwyczajne i polecane, listy z deklaracją wartości aż do 1000 K, pakiety aż do 2 kilogramów wagi i do 1000 K wartości, kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i na przekazy zapłaty pocztowej kasy oszczędności aż do 1000 K, tudzież dokumenta wierzytelności, należące do zleceń pocztowych, doręczane będą odbiorcom do domu.

Czy i w jakim zakresie doręczane będą także inne pakiety, listy z wyższą deklaracją wartości lub kwoty pieniężne na przekazy zapłaty pocztowej kasy oszczędności ponad 1000 K, postanowione będzie w osobnych rozporządzeniach.

Gdy do jednego adresu przesyłkowego należy kilka posyłek, poczta doręczać będzie wszystkie naraz, gdyby nawet pomiędzy nimi była tylko jedna posyłka, nie wychodząca poza tę granicę wagi, w obrębie której w okręgu miejscowym odbywa się w danej chwili doręczanie pakietów do domu.

Zarząd pocztowy nie jest obowiązany doręczać posyłek pocztowych, podlegających postępowaniu cłowemu, cechowniczemu, akcyzowemu lub skarbowemu; czy i o ile rzeczony zarząd podejmować się będzie doręczania tego rodzaju posyłek pocztowych, o tem stanowią osobne przepisy.

W przypadkach, w których posyłek nie doręcza się do domu, zarząd pocztowy winien postarać się o to, żeby odbiorca otrzymał uwiadomienie (awizo) o nadejściu posyłki. Gdy chodzi o przekazy na takie kwoty, do których wypłacenia przepisane jest przedłożenie osobnego poświadczenia, na przykład: świadectwa ubóstwa, wdowieństwa, adresatowi posyła się zawsze tylko uwiadomienie.

B. W okręgu dookolicznym.

1. W okręgu listonoszów wiejskich. Odbiorcom, poza okręgiem miejscowym mieszkającym, doręcza się w razie, gdy do nich dochodzą listonosze więcej, następujące posyłki do domu:

- a) posyłki listowe zwyczajne i polecane;
- b) pakiety, o ile objętość i waga każdego pakietu z osobna lub wszystkich razem jest tego rodzaju, iż nie obciążają zanadto listonosza, który je przynosi na miejsce przeznaczenia. i o ile listonosz ze względu na środki, jakimi przy wykonywaniu służby rozporządza, może je bezpiecznie przenieść. Które posyłki większej wagi mają być adresatowi odniesione do domu, o tem orzeka urząd pocztowy, biorąc głównie na uwagę zawartość posyłki, o ile odnośna deklaracja daje wyjaśnienie w tym względzie;
- c) listy z deklaracją wartości;
- d) dokumenty wierzytelności do zleceń pocztowych;
- e) przekazy pocztowe razem z kwotami pieniężnymi;

f) przekazy wypłaty razem z kwotami pieniędzmi, z wyjątkiem tych, których wydanie zawisa od przedłożenia jakiegoś specjalnego poświadczania.

Doręczenie przedmiotów, wymienionych pod b), c) i f), ograniczone jest do deklaracji wartości aż do 1000 K, względnie do kwoty pieniężnej aż do 1000 K; czy przesyłki, których wartość przekracza tę granicę, doręczane będą do domu, unormowane będzie w każdym przypadku z osobna specjalnymi rozporządzeniami.

Gdy do jednego i tego samego adresu przesyłkowego należy kilka pakietów, poczta doręczać będzie wszystkie naraz; gdyby jednak doręczenie było niemożliwe, odbiorca otrzyma równocześnie uwiadomienie o nadejściu wszystkich posyłek.

Doręczanie posyłek pocztowych, podlegających postępowaniu słowemu, cechowniczemu, akcyzowemu lub skarbowemu, zawisa od tego samego warunku, jakiemu podlega doręczanie takich posyłek w okręgach miejscowych.

O nadejściu takich posyłek, które w myśl postanowień powyższych nie mogą być doręczone, posyła się odbiorcom uwiadomienie (awizo). W przypadkach pod b) wymienionych, przesyłki, które zostały na poczcie, a których adresat jeszcze nie odebrał, odniesione mu będą bądź z okazji bezpośrednio następującego, bądź z okazji późniejszego obchodu listonosza, o ile na to pozwala ogólna waga posyłek, które listonosz doręczyć ma na dotyczącym obchodzie.

Władza pocztowa może z pewnych przyczyn lub dla pewnych miejscowości doręczanie posyłek ograniczyć albo całkiem wstrzymać, z drugiej zaś strony może względem pewnych miejscowości podjąć się stale albo na jakiś czas doręczania w szerszym zakresie.

2. W miejscowościach, w których istnieją składnice pocztowe, zwyczajne przesyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek będą przez kierownika składnicy roznoszone. Gdzie stosunki na to pozwalają, tam zaprowadzone będzie także doręczanie posyłek listowych poleconych, pakietów bez deklaracji wartości lub z deklaracją wartości albo za wzięciem aż do 50 K, oraz kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty aż do 50 K.

3. W innych częściach okręgu dookolicznego zakład pocztowy starać się będzie ile możności, żeby zwyczajne przesyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek doszły do rąk odbiorców; gdzie stosunki na to pozwolą, nadchodzące przesyłki pocztowe lub poszczególne ich rodzaje odnoszone będą odbiorcom przez posłańca pocztowego (doręczanie na wieś).

Artykuł 2.

W §ie 6tym (posyłki *poste restante*) w miejsce punktu IIIgo wstawione zostaje następujące postanowienie:

Gdy osoby, mające stałe zamieszkanie, każą do siebie adresować przesyłki *poste restante* w tym widocznym celu, aby obejść postanowienia, dotyczące opłaty należności za oddanie, urząd pocztowy ma prawo nie uwzględnić dopisku *poste restante* i doręczyć odbiorcy takie przesyłki i uwiadomienia do domu za pobraniem przypadających od nich opłat.

Artykuł 3.

W §ie 9tym (wydawanie i doręczanie posyłek pocztowych, przeznaczonych dla władz i urzędów, uwolnionych od opłaty porta) punkt 2gi zastąpiony zostaje następującym postanowieniem:

O ile poczta podejmuje się w ogólności doręczania listów z deklaracją wartości, pakietów i kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy zapłaty, doręczać je będzie władzom itd., od opłaty porta uwolnionym, tylko w takim razie, gdy tego zażądają i tylko za opłatą przepisanych należności za doręczenie.

Artykuł 4.

W punkcie I §u 13go (postępowanie z niedoręczalnymi przesyłkami pocztowymi w miejscu nadania) wykreślić należy drugą część pierwszego ustępu od słowa „To“ do słowa „położonych“.

Fort wlr.

253.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

dotyczące zmiany ceny sprzedaży niektórych rodzajów blankietów pocztowych.

Od dnia 16. stycznia 1907 cena formularza przekazu pocztowego wynosić będzie 3 h.

Od tego samego dnia pobierać się będzie od listów kartkowych i opasek, wydawanych przez urząd pocztowy, oprócz wartości imiennej wyciśniętego na nich znaczka pocztowego, jeszcze po 1 h za sztukę tytułem kosztów materiału i wytworu.

Dotychczasowych listów kartkowych po 6 i 10 h i opasek po 3 h wolno używać tylko do dnia 15. stycznia włącznie; dotychczasowych formularzy przekazów pocztowych po 2 h można używać bez dopłaty w obrocie pocztowym jeszcze do 31. stycznia 1907. Z dniem 16. stycznia 1907 cofnięte będą zupełnie z obiegu dotychczasowe listy kartkowe i opaski, a z dniem 1. lutego 1907 dotychczasowe formularze przekazów pocztowych. Tego rodzaju przekazy pocztowe, listy kartkowe i opaski, znajdujące się między publicznością, będą przez wszystkie

urzędy pocztowe aż do 31. marca 1907 wymieniane na inne pocztowe znaczki wartościowe, bez pobierania opłaty za wymianę, pod warunkiem, że nie ma na nich śladów użycia przez urząd pocztowy. Po 31. marca 1907 nie będzie się ich ani wymieniać ani też przyjmować z jakiegokolwiek innego tytułu.

Fort wlr.

254.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22. grudnia 1906,

dotyczące uregulowania opłat od telefonów, należących do rządowych sieci telefonicznych.

§ 1.

Opłata abonamentowa.

Za stacje abonamentowe rządowych sieci telefonicznych winni uczestnicy uiszczać roczną opłatę abonamentową. Dopłaty do kosztów budowy, ustanowione w §ie 9tym rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 7. października 1887, Dz. u. p.

Nr. 116, pod lit. *a*, oraz należitości stacyjne i opłaty za przeprężenie, ustanowione tamże pod lit. *b* i *d*, zostają uchylone.

Opłata abonamentowa zawiera w sobie wynagrodzenie za urządzenie i utrzymywanie w należyłym stanie przewodu łączącego i zwyczajnego urządzenia stacji, oraz za używanie stacji do rozmów w obrębie miejscowej sieci telefonicznej. Co się tyczy dostarczania i utrzymywania aparatów pobocznych i innych urządzeń specjalnych, a także używania stacji do przenoszenia telegramów i fonogramów i do rozmów międzymiastowych, pozostaną i nadal w mocy postanowienia dotychczasowe.

§ 2.

Taryfa abonamentowa.

Opłata abonamentowa dzieli się stosownie do rozciągłości poszczególnych sieci telefonicznych i stosownie do częstości używania stacji abonamentowej na kilka klas, którym odpowiadają wymiary, uwydatnione w podanej tu poniżej tabeli. Według tego podziału roczna opłata abonamentowa wynosi:

W grupie sieci	Dla sieci, mających uczestników	W zamkniętych miejscowościach, zresztą zaś w okręgu o promieniu	W klasie taryfy					
			A	B	C	D	E	F
			dla połączeń samoistnych				dla połączeń do spółki	
			dla telefonów biurowych o			dla telefonów w pomieszkaniach		
			bardzo wielkim	wielkim	małym		w dwójkę	w czwórkę
ruchu								
k o r o n								
I	ponad 20.000	6 km	500	400	300	240	180	100
II	od 5.001 do 20.000	4 km	400	320	240	200	145	85
III	od 2.001 do 5.000	3 km	320	260	200	170	120	70
IV	od 501 do 2.000	2 km	260	215	170	145	100	60
V	od 201 do 500	1½ km	215	180	145	130	90	55
VI	do 200	1 km	180	150	120	115	80	50

Połączenia we czwórkę (klasa taryfy *F*) mogą być urządzone tylko dla telefonów w pomieszkaniach.

§ 3.

Grupy sieci telefonicznych.

Zaliczenie sieci telefonicznych do oznaczonych w § 2gim grup zależy od tego, ile połączeń abonamentowych (ob. §§y 18ty i 19ty) odnośna sieć w danej chwili obejmuje, i będzie podawane do wiadomości uczestników. Gdyby pewna sieć z powodu przyrostu albo ubytku uczestników została zaliczona do innej grupy, zmiana opłaty taryfowej, spowodowana tem zaliczeniem, wejdzie w życie od 1. stycznia tego roku, który nastąpi bezpośrednio po zaliczeniu odnośnej sieci do innej grupy.

§ 4.

Klasy taryfy.

Stacye telefoniczne biurowe z samoistnem połączeniem będą zaliczane do klas taryfy *A*, *B* i *C* według stopnia ich używania w ten sposób, że do klasy *C* należeć będą stacye, wysyłające rocznie najwięcej 3000 nawoływań, do klasy *B* stacye, wysyłające od 3001 do 6000 nawoływań, a do klasy *A* stacye, wysyłające od 6001 do 12.000 nawoływań rocznie. Gdyby maksymalna ilość nawoływań, ustanowionych dla klasy *A*, została przekroczona, można od abonenta zażądać, aby się zgłosił o urządzenie drugiej stacyi.

Stacye telefoniczne w pomieszkaniach prywatnych z połączeniem samoistnem (klasa taryfy *D*) mogą być używane najwięcej do 2400 własnych nawoływań, gdyż w razie przeciwnym traktowane będą jako telefony biurowe.

Przy obliczaniu ilości nawoływań nie będą uwzględniane nawoływania w obrocie międzymiastowym, niemniej też nawoływania w obrocie miejscowym i okręgowym (§ 19ty), które nie doprowadziły do połączenia z tej przyczyny, że przewód stacyi wołanej był obsadzony.

Granice dozwolonego maksymalnego używania stacyi telefonicznych do spółki oznaczane będą osobnem rozporządzeniem na zasadzie suppozycyi, że możność rozmawiania w klasie we dwójkę (t. j. w klasie taryfy *E*), wyosi mniej więcej trzy czwarte, a w klasie w czwórkę (t. j. w klasie taryfy *F*) mniej więcej połowę możności rozmawiania w klasie *D*. Gdyby abonent, posiadający połączenie do spółki, przekroczył ustanowione granice rozmawiania, winien zgłosić się o zaliczenie go do wyższej klasy taryfy (a więc do połączenia we dwójkę lub do połączenia samoistnego).

§ 5.

Stacye telefoniczne w pomieszkaniach.

Zgłaszanie się o urządzenie stacyi w pomieszkaniach dozwolone jest tylko w takim razie, gdy

chodzi niewątpliwie o ubikacje mieszkalne, a nie o kancelarye, łączące się z pomieszkaniem lub o inne lokalności, służące do celów przemysłowych.

Gdyby do telefonu w pomieszkaniu prywatnem przyłączona została stacya poboczna w lokalu przemysłowym, w takim razie za połączenie główne uważana będzie stacya w lokalu przemysłowym i stosownie do tego podlegać będzie taryfie dla telefonów biurowych.

O przyjęciu lub nieprzyjęciu zgłoszenia pewnej stacyi telefonicznej jako stacyi w pomieszkaniu prywatnem rozstrzyga dyrekeya poczt i telegrafów.

§ 6.

Zaliczenie istniejących obecnie stacyi abonamentowych do klas taryfy *A*, *B*, *C* i *D*.

Zaliczenie stacyi abonamentowych, utworzonych do dnia 30. listopada 1906, po raz pierwszy do jednej z klas taryfy *A*, *B*, *C* lub *D*, uskutecznione będzie na podstawie czterokrotnego liczenia nawoływań, wychodzących z odnośnej stacyi, i to każdym razem w inny dzień powszedni. Liczenie nawoływań odbywać się będzie dwa razy w roku 1906tym, jeden raz w pierwszym, a jeden raz w drugim kwartale roku 1907go (pierwszy okres liczenia). Średnia wyników tego czterokrotnego liczenia, pomnożona przez 300 daje ogólną ilość nawoływań w ciągu jednego roku.

Te stacye telefonów biurowych, z których według powyższego obliczenia wychodzi najwięcej 3000 nawoływań, zaliczone będą stanowczo do klasy taryfy *C*, reszta zaś prowizorycznie do klasy *A* lub *B*, a to stosownie do ilości nawoływań.

Podobnie też zaliczone będą owe stacye telefoniczne w pomieszkaniach, z których według wyniku pierwszego okresu liczenia nie wychodzi więcej jak 2400 nawoływań rocznie, stanowczo do klasy *D*, reszta zaś prowizorycznie do tej klasy telefonów biurowych, która odpowiada ilości wychodzących z nich nawoływań.

Co do stacyi abonamentowych, zaliczonych prowizorycznie do klas *A*, *B* i *C*, odbędzie się w następujących bezpośrednio czterech kwartałach, każdym razem w dzień powszedni, ponowne liczenie nawoływań (drugi okres liczenia) i na podstawie iloczynu z ilości nawoływań, przypadających przeciętnie na jeden dzień, i z czynnika 300, oznaczy się ilość nawoływań w roku. Gdy wyniki obu okresów liczenia zgadzają się ze sobą co do klasy taryfy, stacya zaliczona będzie stanowczo do odnośnej klasy, gdyby zaś rzecz miała się przeciwnie, należy w następnych czterech kwartałach uskutecznić jeszcze raz czterokrotne liczenie (trzeci okres liczenia), poczem odnośną stacyę zaliczy się do tej klasy taryfy, która wypada ze średnich wartości tych trzech okresów.

Liczenie odbywać się będzie w centralnych stacyach telefonicznych w dnie, które zarząd w tym

celu wyznaczy, a abonentów uwiadamiać się będzie o wyniku każdego liczenia, i to na przyszłość najpóźniej do trzech dni.

Po stanowczem oznaczeniu klas taryfy winien każdy uczestnik, gdyby wypadła różnica w opłacie na rzecz zarządu, uiścić ją dodatkowo także za ten czas, który upłynął już od wejścia w życie nowej taryfy; natomiast różnica, wypadająca na jego rzecz, będzie mu albo policzona albo zwrócona.

Stacye abonamentowe, urządzone po dniu 30. listopada 1906, traktowane będą pod względem liczenia nawoływań tak jak stacye nowoutworzone.

§ 7.

Zaliczenie nowoutworzonych stacji abonamentowych z połączeniem samoistnem do klas taryfy A, B, C i D.

Nowoutworzone stacye abonamentowe z połączeniem samoistnem zaliczone będą z początku prowizorycznie do klasy C lub D; natomiast stanowcze ich przydzielenie do pewnej klasy nastąpi dopiero na podstawie liczenia, które ma być dokonane według postanowień §u 6go, i to z mocą wstecz obowiązującą, to znaczy z pobraniem różnicy w opłacie, jaka w danym razie wypada. Każdy okres liczenia obejmuje cztery liczenia, dokonane w czterech następujących po sobie kwartałach, każdym razem w dzień powszedni.

§ 8.

Zmiana klasy taryfy.

Gdyby u poszczególnych abonentów klas taryfy A i B, po stanowczem zaliczeniu ich stacyi do pewnej klasy, z powodu zmian w ruchu przedsiębiorstwa zasły istotne różnice co do używania telefonu, które mogłyby spowodować zaliczenie odnośnej stacyi do innej klasy, natenczas na żądanie abonentów dokonane być winno nowe liczenie w sposób, oznaczony w §ie 6tym, i uregulowanie na tej podstawie opłaty abonamentowej. Wniosek na dokonanie nowego obliczenia może uczynić także centralna stacya telefoniczna, gdy zauważy, że używanie pewnej stacyi, należącej do klasy taryfy A, B, C lub D, wzrasta w uderzający sposób. Klasę taryfy każdego abonenta należy w każdym razie skontrolować co pięć lat.

Jednakże w tych wszystkich przypadkach wyrównanie opłat za lata ubiegłe nie będzie miało miejsca.

§ 9.

Połączenia do spółki.

Abonenci, którzy nie zamierzają używać swej stacyi jako połączenia samoistnego w wymiarze, ustanowionym dla klas taryfy A, B, C i D, mogą, o ile obciążenie stacyi rozmowami nie będzie przekraczało granic, które ustanowione będą osobnem rozporządzeniem (§ 4) dla klas taryfy E i F, zgłosić się, gdy

chodzi o telefony biurowe, jako uczestnicy przewodu w dwójkę, a gdy chodzi o telefony w pomieszkaniach, jako uczestnicy przewodu w czwórkę. Przy takich połączeniach do spółki jeden spółny przewód służy dla dwóch, względnie czterech stacyi; jednakże zgłoszenie nie zawisa od tego, żeby uczestnik wskazał spółników w ilości, potrzebnej do skompletowania spółki; uzupełnienie zgłoszonych połączeń tego rodzaju jest rzeczą zarządu, który rozdzielać je będzie także na poszczególne przewody i ma prawo odmówić urządzenia takich połączeń poza obrębem, w §ie 12tym określonym.

Przewody do spółki będą dawały możność nawoływania według wyboru i zamknięcia stacyi, tak, aby poszczególni uczestnicy nie mogli sobie wzajemnie ani przeszkadzać ani podsłuchiwać rozmów.

Klasa taryfy E nie może mieć zastosowania do stacyi w wielkich hotelach, kawiarniach, biurach itd.

Granice rozmów przy połączeniach do spółki będą kontrolowane za pomocą przyrządów do liczenia, ustawionych w stacyi abonenta, a to według czasu trwania faktycznej rozmowy.

§ 10.

Wspólne połączenia centralne.

Zarząd zastrzega sobie prawo urządzenia w grupie VItej wspólnych połączeń centralnych dla dowolnej liczby abonentów (jednakże nie ponad 20), jeżeli zgłosi się ich dostateczna ilość. Opłaty za takie połączenia ustanawiać będzie zarząd z uwzględnieniem systemu budowy i wstawiania w każdym przypadku z osobna.

Tych połączeń używać mogą uczestnicy z reguły tylko do rozmów między sobą i do komunikacji z siecią, do której przewód jest przyprzężony.

§ 11.

Połączenia urzędowe.

W grupie VItej urządzone być mogą za opłatą roczną w kwocie 80 K także takie połączenia poszczególnych stacyi, które mają wyłącznie na celu podawanie telegramów albo komunikację międzymiastową, ewentualnie i jedno i drugie. Takie połączenia urzędowe będą urządzone dla państwowych urzędów telegraficznych lub rozmownie międzymiastowych także w miejscowościach, nie posiadających sieci telefonicznej.

§ 12.

Obszar, na którym mają zastosowanie zwyczajne opłaty abonamentowe.

Wymiary taryfowe, przytoczone w §§ach 2gim i 11tym, mają zastosowanie tylko do takich stacyi, które leżą albo w obrębie pewnej miejscowości zamkniętej albo przynajmniej — mierząc w linii

powietrznej — w okręgu, zakreślonym promieniem, ustanowionym w §ie 2gim (pierwsza strefa). Za punkt środkowy takiego okręgu przyjmuje się w Wiedniu wieżę św. Szczepana. w grupach II do VI centralną stacją telefoniczną lub też, gdyby ta stacja miała położenie zanadto mimośrodkowe, pewien punkt, który będzie oznaczony za porozumieniem z reprezentacją gminy.

Zarząd zastrzega sobie prawo wydania dla poszczególnych sieci odmiennych postanowień, zastosowanych do stosunków miejscowych.

§ 13.

Dodatek do opłaty abonamentowej.

Od tych stacji abonamentowych i połączeń urzędowych, które leżą poza obrębem miejscowości zamkniętej i poza okręgiem, określonym w §ie 12tym, pobierany będzie dodatek do opłaty abonamentowej, który obliczać się będzie według zasady, że od każdych 100 metrów w linii powietrznej aż do pierwszych 5 kilometrów (druga strefa) należy się po 3 K. a od każdych 100 metrów w obrębie dalszych 5 kilometrów w linii powietrznej (trzecia strefa) po 10 K, przyczem nadwyżki ułamkowe liczone będą za całych 100 metrów. W miejsce dodatku w kwocie 10 K pobierać się będzie od stacji już istniejących po 3 K. Takie samo zniżenie stosowane będzie od stacji, które dopiero mają być utworzone, jeżeli strona prosząca zdecyduje się ponieść kosztu urządzenia przewodu w obrębie trzeciej strefy.

Co się tyczy połączeń na większe oddalenia (czwarta strefa), oraz — bez względu na strefę — takich połączeń, których urządzenie napotyka na wielkie trudności (prowadzenie przewodu ponad rzeki, używanie przewodów podmorskich, prowadzenie przewodu przez okolice niedostępne lub góryste, albo też, gdy połączenie nie może być z przyczyn miejscowych wykonane według zwykłego systemu budowy), wymiar opłaty abonamentowej ustanowiony będzie na podstawie umowy między zarządem a uczestnikiem.

§ 14.

Przeniesienie centralnej stacji telefonicznej na inne miejsce.

Ewentualne późniejsze przeniesienie centralnej stacji telefonicznej do innego budynku nie wpływa na wymiar opłaty abonamentowej od stacji, które już istnieją.

§ 15.

Stacje poboczne.

Od stacji pobocznych, znajdujących się ze stacją główną w jednym i tym samym budynku, pobierać się będzie roczną opłatą abonamentową w kwocie 40 K. która zniżona będzie na 30 K od

każdej następnej stacji pobocznej, jeżeli w tym samym budynku jest więcej jak trzy takie stacje. Jeżeli stacja poboczna znajduje się poza budynkiem, w którym umieszczona jest stacja główna, tak, że potrzebnem było przeprowadzenie przewodu poza murami, w takim razie pobiera się opłatę abonamentową w kwocie 40 K, a nadto od każdych 100 metrów w linii powietrznej lub części 100 metrów dodatek roczny w kwocie 3 K, a co najmniej 10 K.

Gdy i o ile linia powietrzna między stacją główną a poboczną leży w trzeciej lub czwartej strefie sieci telefonicznej, odnośne postanowienia §u 13go stosowane będą także i tutaj, co się rozumie także o przewodach, których wykonanie połączone jest z bardzo wielkimi trudnościami.

Przy połączeniach do spółki nie mogą być urządzane stacje poboczne.

§ 16.

Stacje półroczne.

Od stacji, które używane są tylko przez pewną część roku, jednak nie dłużej jak sześć miesięcy (stacje sezonowe) liczy się tytułem opłaty abonamentowej (§§ 2gi i 11ty) 60 procent kwoty, ustanowionej dla odnośnej klasy taryfy; dodatki pobiera się w kwocie całkowitej.

W grupie I. takich stacji aż do dalszego zarządzenia urządzić się nie będzie.

Jeden okres liczenia dla stacji sezonowych stanowić będzie czterokrotne liczenie rozmów w jednym sezonie, każdym razem w inny dzień powszedni, ze skutkiem, przewidzianym w §§ach 6tym i 7ym.

Stacje sezonowe już istniejące, co do których nie można będzie ze względu na późne rozpoczęcie się sezonu skutecznie pierwszych czterech liczeń do końca czerwca 1907, traktowane będą tak jak nowo utworzone stacje.

§ 17.

Czas trwania abonamentu.

Abonament musi rozciągać się z reguły najmniej na jeden rok, względnie, o ile chodzi o przypadek, w §ie 16tym wzmiankowany, najmniej na pół roku (na jeden sezon).

Jednakże zarząd zastrzega sobie prawo postanowienia co do wszystkich lub pewnych grup albo klas taryfy, oraz co do poszczególnych stacji bardzo oddalonych albo urządzonych wśród bardzo trudnych warunków, że abonament musi się rozciągać na pewną z góry oznaczoną minimalną ilość lat (półroczy).

§ 18.

Poboczne stacje centralne.

Uczestnicy, przyłączeni do pobocznej stacji centralnej, przydzieleni będą przy lokacji telefonów do tej grupy sieci (§ 3ci), do której należy stacja

główna, i mają uiszczać takie same opłaty abonamentowe, jak uczestnicy, przyłączeni do głównej stacji centralnej.

Przy obliczaniu ewentualnych dodatków do opłaty abonamentowej decyduje w Wiedniu oddalenie stacji od wieży św. Szczepana (§ 12ty), a w innych miejscowościach oddalenie stacji telefonicznej od pobocznej stacji centralnej.

§ 19.

Sieci okręgowe.

Przy zaliczaniu stacji do pewnej grupy sieci nie będą uwzględniane stacje sieci okręgowej, skutkiem czego abonenci, uczestniczący w komunikacji telefonicznej okręgowej, oprócz dodatku, ustanowionego przez Ministerstwo handlu dla każdej takiej stacji, płacić będą należność abonamentową według grupy tej stacji centralnej (pobocznej stacji centralnej), do której przyłączona jest odnośna stacja telefoniczna.

Przy oznaczaniu klasy taryfy, nawoływania, wychodzące z pewnej stacji w komunikacji okręgowej, mają takie samo znaczenie, jak nawoływania w obrocie miejscowym (§ 4).

§ 20.

Wejście w życie tego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie nabędzie mocy obowiązującej co do stacji abonamentowych i stacji pobocznych, które mają być dopiero utworzone, niezwłocznie, a co do stacji już istniejących od dnia 1. lipca 1907. Gdy termin płatności należności abonamentowej dla wiedeńskiej sieci telefonicznej nie przypada na ten dzień, natenczas do 1. lipca 1907 uiszczyć należy dawniejszą, a od 1. lipca 1907 nową opłatę, obliczoną *pro rata*.

Od nowych stacji abonamentowych i pobocznych, które utworzone będą dopiero po obwieszczeniu niniejszego rozporządzenia, nie mniej też od podwojeń pojedynczych przewodów łączących, nie będą pobierane opłaty za budowę ani dodatkowe opłaty za budowę. Gdyby kto uiszczył już taką opłatę, należy mu ją zwrócić w zupełności.

Natomiast nieuiszczone dotychczas raty należności za budowę lub opłaty dodatkowej za budowę od stacji, utworzonych przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, i za podwojenia przewodów, muszą być zapłacone, a mianowicie te raty, które są płatne do 30. marca 1907, bez wyjątku, owe zaś, które zapadają później, tylko o tyle, o ile to koniecznym jest do całkowitego pokrycia opłaty za budowę lub dodatkowej opłaty za budowę tych części przewodu, które należą do trzeciej lub czwartej strefy.

§ 21.

Wypowiedzenie.

Gdyby poszczególni uczestnicy nie chcieli się poddać tej taryfie abonamentowej i zamierzali zarządowi wypowiedzieć, przyjmować się będzie wypowiedzenia wyjątkowo do 30. czerwca 1907 z mocą od 1. lipca 1907. Abonenci, którzy wypowiedzenia zaniechają, uważani będą za godzących się milcząco na tę taryfę i wobec tego są obowiązani, począwszy od terminu, wyznaczonego w §ie 20tym, uiszczyć opłatę abonamentową w wymiarze, ustanowionym w tem rozporządzeniu, gdyż w razie przeciwnym musiałoby stosownie do istniejących postanowień nastąpić natychmiastowe zastanowienie ruelu.

§ 22.

Przeistoczenie połączenia samoistnego na połączenie do spółki.

Abonenci, którzy życzą sobie przemianę połączenia samoistnego na połączenie do spółki, winni zgłosić się z tem życzeniem w należyтым czasie. W takim razie pobierana będzie za połączenie samoistne należność dotychczasowa, względnie od dnia 1. lipca 1907 nowa opłata abonamentowa tak długo, dopóki zarząd nie będzie mógł utworzyć żadanego połączenia do spółki.

§ 23.

Postanowienia przejściowe.

Od takich istniejących już stacji abonamentowych i stacji pobocznych, należących do jednej z grup II—VI, oraz od takich połączeń urzędowych, które puszczone w ruch po dniu 30. czerwca 1902 za opłatą należności za budowę, lub których przewody łączące po tym dniu podwojono za uiszczeniem dodatkowej opłaty za budowę, pobierać się będzie, gdyby według nowej taryfy przypadala większa kwota opłaty abonamentowej, jak dotychczasowa należność stacyjna i opłata za przestawienie, razem biorąc, aż do upływu piętego roku od otwarcia ruelu, względnie zdwojenia przewodu opłatę abonamentową w takiej kwocie, która równałaby się dotychczasowej opłacie stacyjnej i należności za przestawienie, jednakże z tem ograniczeniem, że dobrodziejstwo to musiałoby ustać jeszcze przed upływem wzmiankowanego okresu, gdyby:

- a) uczestnik już przedtem wystąpił;
- b) stacja przejść miała na inną osobę;
- c) gdy różnica między opłatą abonamentową, faktycznie zapłaconą, a opłatą według taryfy równa się części ułamkowej opłaty za budowę, uiszczonej za pierwszą i drugą strefę, względnie dodatkowej opłaty za budowę, według podanego tu poniżej zestawienia.

Ta część ułankowa wynosi dla stacji, których puszczenie w ruch, względnie zdwojenie przewodu nastąpiło w

II. półrocza 1906 . . .	90	od sta	}		
I. " 1906 . . .	80	" "			opłaty za
II. " 1905 . . .	70	" "			budowę,
I. " 1905 . . .	60	" "			względnie
II. " 1904 . . .	50	" "			dodatkowej
I. " 1904 . . .	40	" "			opłaty za
II. " 1903 . . .	30	" "			budowę.
I. " 1903 . . .	20	" "			
II. " 1902 . . .	10	" "			

Gdy przepisanej należności za budowę, względnie dodatkowej należności za budowę, nie zapłacono odrazu w kwocie całkowitej, lecz otrzymano pozwolenie spłacania jej ratami, wzmiankowaną część ułankową obliczyć należy od całej kwoty, przepisanej dla pierwszej i drugiej strefy, i potrącić od niej sumę tych rat, których według §u 20go nie trzeba będzie nadal płacić.

Pomijając przypadki, wzmiankowane w §ie 20tym, opłaty za budowę i dodatkowe należności za budowę zwracane będą wyłącznie tylko w tej formie, jak to unormowano w tem rozporządzeniu.

§ 24.

Postanowienia końcowe.

Wskutek tego rozporządzenia zostają uchylone:

- a) z rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 7. października 1887 (Dz. u. p. Nr. 116) postanowienia §u 9go (z wyjątkiem tych, które są zawarte pod lit. c, a dotyczą należności za pośrednictwo), a nadto §§y 13ty, 14ty, 15ty, 19ty, 20ty i postanowienia drugiego i trzeciego ustępu §u 32;
- b) postanowienie drugiego ustępu rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 20. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 38);
- c) postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 4. października 1900 (Dz. u. p. Nr. 171).

Te postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 7. października 1887 (Dz. u. p. Nr. 116), które odnoszą się do zniżenia opłaty stacyjnej i należności za przestawienie w myśl §u 18go tegoż rozporządzenia, tudzież do warunków zapłaty tych należności, stosowane być mają odtąd w analogiczny sposób do opłaty abonamentowej (§§y 2gi i 11ty).

Forł wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1868 za . . .	4 K — h	Rocznik	1887 za . . .	5 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Wrazie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przysznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckim najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.